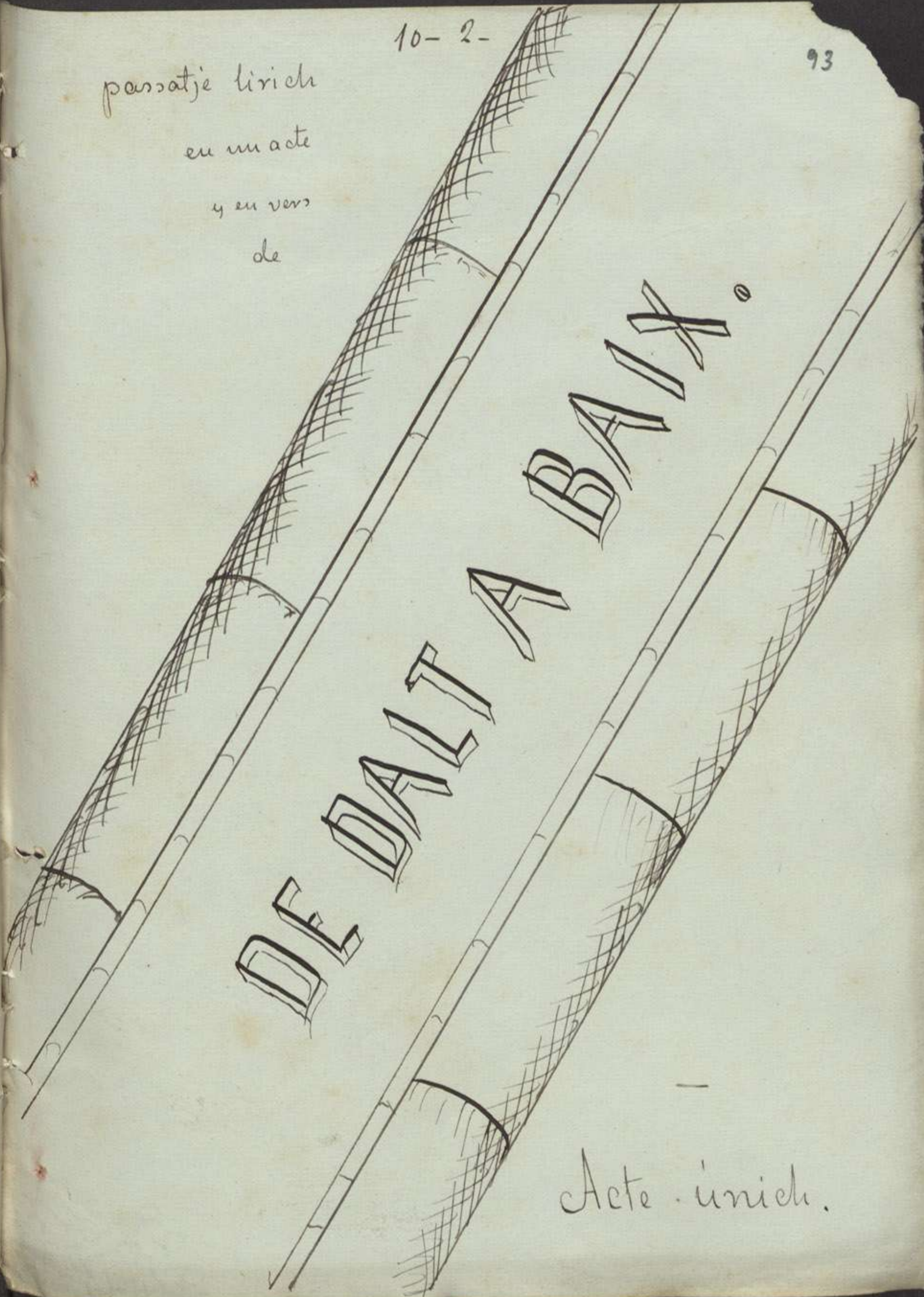

passatje lirich
eu un acte
y en vers
de

DE DALTA A BAIX.

Acte lirich.

~~11~~
A B
A
L
A
M
P
L
E

De dalt à baix.

-

passatje lirich en un acte y en vers

de.

Musica

de molti bons mestres.

Tivoli.

1874.

Dr. Ball's Copy

THE

RENTAL RECORD

Personas.

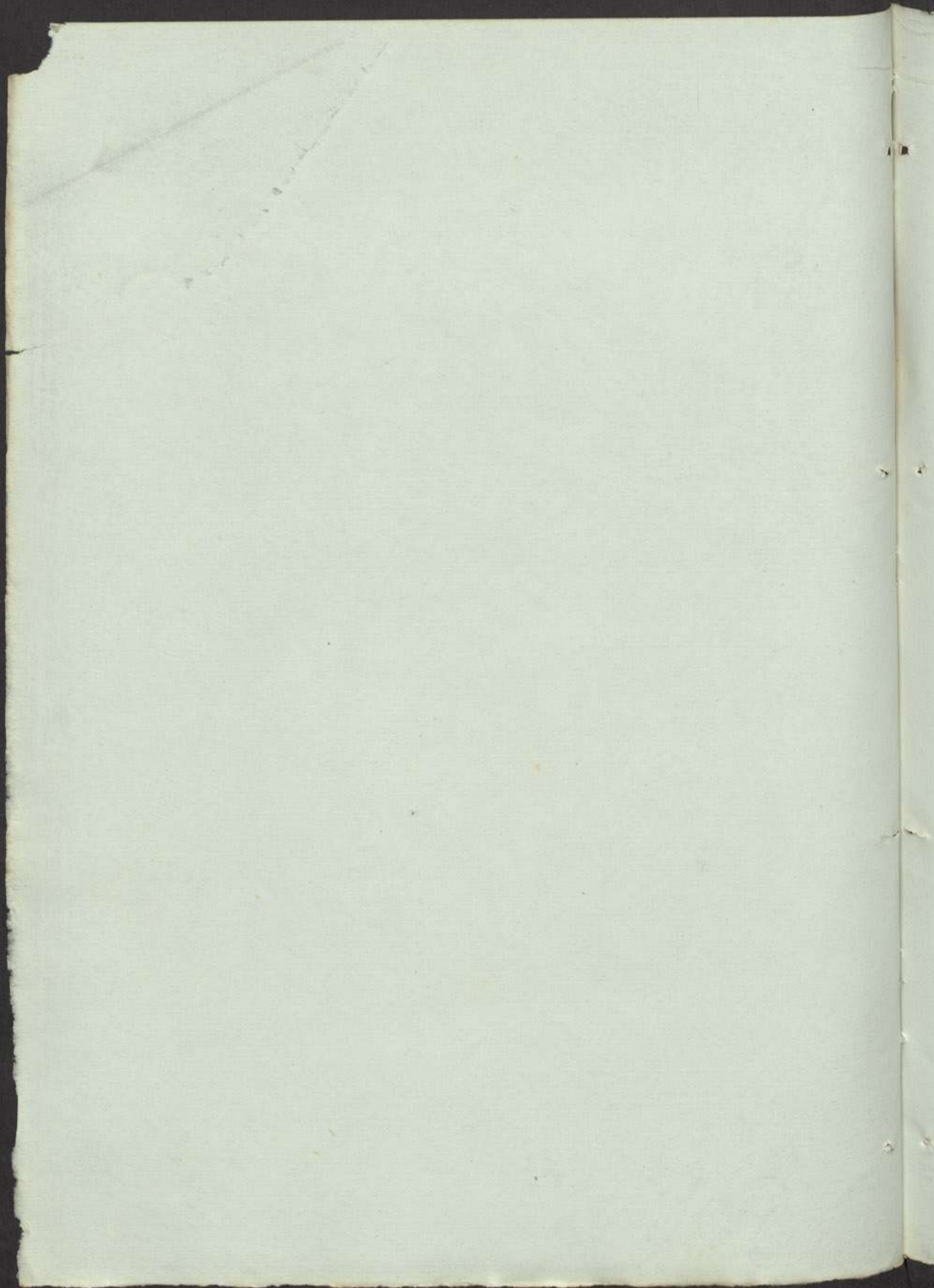
Adela.

Pauleta.

Paco.

Eduardo.

L'acció es en Barcelona. Epoca actual.

Acte únic.

Sala amoblada ricament en casa
 d' un comerciant, decoració cerrada
 porta ab cortinatje al foro, porta à
 la dreta en primer terme, finestra
 gran à la esquerra, balcó à la dreta.
 Piano ab espernyas encasas à la dreta,
 una papelera, taula rodona ab tapete
 al centre y sobre d' ella un quinquè
 encis, un vetlladó ab treball sobre,
 sofa y cadiras distribuïts con-
 venientment per la escena.
 Es de nit.

Escena 3^a

Eduardo y Adela.

(Eduardo arculat al piano

figurant accompagner lo canó

de Adela)

Música.

=

Ad. Genios de amor
fantasmas voluptuosos
que alucinair ni mente virginal
llenad las copas
que en nocturna orgia
placentera mis horas pasaran.

97

Dicha y placer amores y delicias
entre bacantes, gozará sin par.

-

bebamos brindemos
las copas llenad
mi mente rebulle
cual igneo volcan
suspiros terneros
reír y gozar
son los atractivos
de una bacanal

-

Los fantasmas
se retiraran
y suspiraran

con afan
y la curvora
purpurina
ya ilumina
la ciudad.

Declamat.

Abd. Veus com t' he dit qui era
nervosa? t' ha agradat?

Ed.

(absent)

no dich que no.
pero tot cantant cantant
ja han tocat dos quarts de nou.

Abd. Que ja te'n vas?

Es.

Si Adelina,

98

preparem un mocadò.

Ad. Aquí no tens. ay!

(suspirant)

Es.

Ja suspiras?

Ad. Es que suspiro ab valió

Es. No veus que vaig per negoci?

tu m voldrias sempre aprop

y no pot se filla meua.

(traçant el rellotje)

Mira veus? Tres quarti de nou

Me n vaig corrents al liceo,

Comerciants y corredors

hem d' esta alerta, filleta,

no hi vaig pas per la funcio.

yo li vaig per veure als bolsint,
tiudreu ministri non
y si ls tresos feyan baiya
mi arruinaba.

Abd. Ves, donchs,
pero pensa qui etich sola
y nem fastidio de debò

Es. Y la Pauleta?

Abd. La criada?
vaya una conversacio!
Home, escolta,

Ed. Bueno escolto.

Abd. Me negaràn mi favor?

Es. Demanad, pero depressa.

(Abd impaciencia)

Ad. Et cosa que conta podes
saber que voldria? Eudevinou

99

Es. Si, vamos, un vestit nou.

Ad. No t'cremas! ves que'n faria?
M'ho compraràs?

Es. (Volguent anar-se'n)

No t'farà falta.

Ad. Be, escolta.

Es. (traient-se'l rellotje)

Per Deu que ja son las nou.

Ad. Si no he dit lo que volia,
que t'has cregut?

Es. que se jo!

Ad. Pues quant va que no ho acertas
vamos, acertau.

Es.

oy! oy!

que estàs de catpassa

Ad.

Escolta.

Sabò que vuy? mi pom de flos
M' agradau tant.

Es.

May te n faltan
à sobre del tocadò.

Demà demati t prometo...

Ad. No aquest vespre.

Es.

Y ahont son?

Ad.

Home, si t ve de passada,
a la Brambla de las flos.

Es

Ara hi trobarei las taular,
pero las floristas no.

Ad.

Sei, tu arreglat.

Ed. Quiu capritxo.

Abd. Puch esperar-lo?

Ed. Si, Adios.

Abd. Me'n refio.

Ed. Bueu, bueu.

(auantren)

Abd fés que siga beu bufó.

(acompanyant-lo)

Escena 2^a

Adela.

Abd. Vamós que'és tot un nequit
passà sola una vetllada.

Es di que jò so casada
sols a las deu de la nit!
Si aipò dura molt m'ufado.
Pe'l negoci m'abandona,
y vamor, també una dona
es negoci de ciudado.

○
Escena 3ª

Adela Parleta luego Paco.

Pau. Senyoreta

Ad. Hola, que hi ha?

Pau. Alti hi ha un jove, senyora.

Ad. Un jove?

Paco trayent el cap en

tre' las cortinas de la porta ¹⁰¹

del foro. y dirigiuntse a la criada.

Pa. Pit! pit! escolti.

Pau. Que m crida?

(enauanti)

Pa. Filla, jo no so cap jove.

Digui que soch un pollito

molt elegant.

Abd.

(Aquest home. 2)

(sorpresa)

Vostè...

(Dirigiuntse a Paco)

Pa.

Molt servido seu.

entra y se u torna

torno a la antecala.

Ad.

M'poca.

Pa.

(Tornant à sortir)

lli entrat per rectificar
l'expressió de la senyora,
quant vostè m darà'l permís

(saluda y desapareix)

Ad. Pauleta?

Pau. Que mana senyora.

Ad. Com se diu aquest subjecte
tant estrany?

Pau. Pst. Pst, minyona?

Pau ; que vol?

Pau tren lo braç per la

certina tenint a la ma una

lanyata de vinta.

Pac.

filla, la targeta.

102

Abd. (Es algo extrañotich.) dona

(pren lo targeta)

Pa.

(sortint de puntetas)

Dispensim, es un olvit,
presumo que ja m perdona,
vamos, torno a l'artesala

Abd. (Cari ja no l'as tiuch tota)

Vejam aquesta targeta?

(Llegir)

Paquito Dolcet y Coca.

No se qui es.

Pau

Yo tampoch

Pa.

(entra)

¡ab sperque viuch la niuyona.

Abd.

(a' Paula)

Que li ha dit?

Paul.

Que vè à parlarli
d' un assumto a votè a sola,
y que---

Pac.

(sortint)

Y que no perdi temps.

Abd.

Que serà? Ho estich confosa.
Digas qui entri.

(a Paula)

li i explica...

Pac.

Als pens de votè, senyora

(com si i presenten per

primere vegada ab molt

cumpliment.

Abd. Saludo... à... (à Paula)

(Vostè quèdi.)

Espero que..

Pa. Ya, vostè bona?

jo igualment.

Abd. Ne per parlar-me?

Pa. Efectivament, senyora,
concedeixim cinc minuts,
cinc minuts es poca cosa,
pero cinc minuts al menys.

Abd. Puer parli

Pa. Ha de se à solar.

Abd. (Que puch tema? té bon aire.

(reflexionant)

y s' presenta ab bona forma.

veurèu) Pot sorti, Pauleta.

Escena 4^e

Adela Paco

=

Pa. Puer tal com me veu senyora,
creurà que sò un calavera

Adl. No senyò, no crech tal cosa.

Pac. fà bè, perque s'erraria,
no ha vit criatura mes tonta
à devant d'unas faldillas.

Adl. Dech dirli que res ni importa.

Pa. Luego que vostè m' conequi
se n' convencerà, senyora.
Yo sò soltè.

Abd. Per molts anys

Pa. El meu nom es cora dolça,
ja ho ha viut: Paco Dolcet,
segon apellido, Coca,
fill d'aquesta capital.
Totat trenta anys

Abd. que be'ls porta.

Pa. Son efectius, vaig cumplirlos
el dia de Carnestoltes.

Abd. No m'admira.

(Abd satira)

Pa. Ma fortuna
mes aviat es de las grossas

Abd. Sento interromprel, dispenxi,
ve a conta' la seva victoria?

Pa. Senyora...

Abel. Qui es tracta ha dit
d'una cuestió que ni importa,
y no veig que vinga a cuento
la introducció

Pa. ; Ah, senyora!
(suspitant)

Abel. Suplico que siga breu.

Pa. Vostè ho mana, enhorabona.
Reservaba la notícia

que causarà com una bomba
pel final, vostè apressura
m precipita, m sofoca,
no hi ha evasiva, preparis,
no's sobresalti,

Abd.

Parli, home.

105

Pa. Puer l' seu espos l' enganya.

Abd. Com?

(sobresaltado)

Pa. Vostè tant virtuosa!
y el marit tant calavera.
Desgraciada senyora!
obijo enterneix.

(plora)

Abd.

Deu del cel!

L' meu marit? Vostè plora.

Pa. En aquest mateix instant
es aqui sobre, aqui sobre.

(señalant al sostre)

Abd. ¿Aqui sobre?

Pa.

Ab! segon pi.

Abqui hi viu una senyora

Ab. Pues i enganya es al Liceo

Pa. Miri, senyora que'm conta,

Hi viu la Caracolini,

la mes guapa primadonna.

Ab. Es cert.

Pa.

Pues ara ell y ella

jugan a cartas.

Ab. que'm conta.

Pa. fins que pert, apostaria.

No veig las cartas qui ell porta,

pero pert, no hi posi dubte.

sempre pert, sempre pobre home,

Ab. Ca! si aquetas estrangeras

106

portau a Espanya unar modas
que no teneu modos.

Pa.

No,

qui es andalusa, senyora.

Si posau caracolini

sols en l' cartell de l' opera

perque com fa macarroni

tot hom la troba mes bona.

Es diu Lola Caracoles

y es filla d' a prop de Ronda.

vegi si la coneix be.

Abd.

Ara voste in darà provas...

Pa

Probas vol? M' es facil darlas

veu aquest sombrero?

Abd.

Home...

Pa. fassi'l favor de mirar-me.

i prova'l sobrero que te ò la

mea y li entro sin ò taparli

la cara.

Abd. Atipò solament me prova
que li ve gran el sombrero.

Pa. Y a mes d'atipò un'altre cosa,
aquet sombrero es'l seu.

Abd.

(precipitade li meu'l sombrero

meu ò diu y Ulyssip)

Las initials E. J.

Pa. Ya ho veu. E. J.

Abd. (convencude,) No ho dubto.

Eduardo Guvi. Estrofa!

Pa farà com uns deu minuts

que jo m trobaba aqui sobre.
 Aquí sobre cau la sala,
 aqui s'estan, trucau, obran
 y entra l seu reuyó com entra
 fa vuit dias a tal hora,
 cbl véurel entra' jo surto
 sulfurat, montat en cólera,
 prencu un sombrero, era aquet
 Vegi si aipó es una proba.

Co. Deu meu! Deu meu!

(can abatuda)

Pa. Cada nit si fa ó no fa en aquesta hora
 jo pujaba a casa d'ella,
 s'entent a passà una estona,
 feyanu l tuti l trenillo,

y des que li puja l seu nome
que 's fa nega per la criada.
truco: - No li es la senyora.

(ven de dona)

está ab la seva padrina -

y cada dia a tal hora

la padrina. Calculi ara

si las he de tenir totas.

Ja me l'ha ben feta veure

la padrina! quina dona!

pero indagant, descubreixo

l' fil d'aquesta tramoya

y sab qui es la tal padrina?

L' seu senyo.

Abd.

Jo estich loca!

que tinc de fer? que farem?

Pa. Dos solucions té la cosa.

Adl. Expliquis.

Pa. L' seu marit

ocupa el meu puesto a sobre.

Ho prenc el seu. Cada dia

seré aquí a la mateixa hora.

Quanyo catorse esglaons

te un joc de cartes?

Adl. Y gosa?

Es molt escèntrich vostè.

Pa. Pues la solució segona,

fassi baixa al seu marit

si ell baixa ja m' té a mi fora.

Adl. Donquim una idea.

Pa.

fillsa „

de ideas ni li darè pocas.
vostè, qui es la interessada.

Abd.

No pot sè, jo etich nerviosa
sobrescitada.

Pa.

Pues miri,

jo tambè.

(rialla dalt y alguns acords
de piano.)

Sent, sent senyora?
Ya ha fet tuti. veu? ja quanya
la! ta! la. prou la sè tota.

Dir cantan Leonardo y

Caracolini, y en escena

Paco y Abdela.

Música..

Ed

4
Car.

Viva el amor
 viva el placer
 viva la broma
 viva el jerez
 gocemos juntos
 en este Eden
 que amor es solo
 quien reina en el.

Pac.

Sent?

Adl.

Calavera!

Pe.

Escolta?

Ad. Mufiel!

Pa Calli

Ad. Rebento!

Pa Pit

Ad. No much mer!

Pa Ya! ja!

Ad. Venjanza

Pa. Ya eta ben Uest.

Declamat.

Ad. L' fare baiya, malvat!

(toca 'l timbre)

Pa. Preciosa idea!

Ad. Etichi loca!

Escena 5^a
Diti Pauleta.

Pau. Senyora ...

Adl. Dalt al segon pi
denianarà..

(à Paco)

Ha dit vostè,
que s'aleya?

Pa- Caracolini!

Adl. Digui que si tindrà à bé
no fe soroll, que etlich mala,
que tuch migranya, accident,
si preguntau qui l'envia,
diu: La senyora Juvè.

Pauc. Et de debò que està mala.

Adl. Y que l'importa a vostè?
fassi'l que manco, no olvidi
evità molt, que ho sentiu bé.

Escena 6ª

Paco Adela.

Adl. Ell sentirà a la miu yona,
y cuant sabrà que supreix
la seva senyora. -

(Les Diables ceran)

Pa.

Calli.

que'l piano ja no s'ent
Ha fet efecte.

Abd.

Retirò.

111

ava ja.

Pa. Si m sobra temps

Abd. En baixant un tram d'escala--

Pa. Veig que vostè no coneix
al seu marit.

Abd. Que vol dir?

Pa. Vull dir que no estant manxet
de la cara dos escalas,
sortirà al altre carré,
davant la volta--

(sen va al balcó y mira)

Senyora--

Lo mateix qui he dit, ell ve,
Ja ha donat la volta.

Ad.

no m'iri—

Pa. Porta 'l meu sombrero, veul
y un ram de flors à la mà.

Ad. Encara i ha portat bè.

Jò ti liabia encarrugat

Pa. Desgraciada! voste!

aquell ram de flors, senyora

jò 'l coneix, si es el mateix.

Ad. Que diu?

Pa. La Caracolini

l' tenia al estajè.

Era regalo d' un lord

qui esta a la fonda d' orient,

y ella per ferli un obsequi

l' haurà traspasat a n' ell.

Et per d'hor l'haurà pagat.

quina una ella perdà re.

so. Deu meu! enautar felonias!

Pa. Ell puja, als pens de vorté.
Yo torus ò dalt y dispenri,
queda aquí'l sombrero seu.
fassim puja l'altre, Addio.

(*incluent se in vi*)

Escena 7^a

Adela - lupo Eduardo.

Ad.

(*amago'l sombrero*)

Amago'l sombrero. Ara
tinguém calma, Aquí ni assento.

Vamos, ja i aqui, ja'l sento,
que no ho conoqui ab la cara.

Ed.

(després l sombrero, la
toya sobre la taula)

Es ella! que haurà tingut?

Ad. Ah!

Ed.

(correu cap a ella)

Adelá del meu cor.

Ad. Et, tu? Vols ferme el favor
de dirme perquè has vingut?

Jo no t'esperaba, creu

tan aviat, no ni entens?

ja fa vuit dies que veus

algo meritant de las deu.

Ed.

(Algo contínu)

Ja, si, pero avuy, alló
dels tresor segueix molt bé.

113

Ad.

(ab torna)

Và bé, eh?

Es.

Si. (que diré?)

Ad.

Donchs me'n alegro.

Es.

Milló.

Ad.

Y la toya, l'ha trobada?

Es.

(presentantli ab galanteria)

Mira que hermosa.

Ad.

Molt ho es.

Y t'costa gaires diners?

(ab intencio)

Es.

Si, filla, l'he ben pagada,
sent per tu...

Ad. Tot es fingit.

Es. ; Y com te trobas?

Ad. Ho? bona.

Es. Donchs ni ha semblat...

(buscant com dirli)

fà una estona,
fà un rato, cuant he sortit.

Ad. Ya.

(ab malicià)

Ed. Que feyas mala cara

Ad. Vols di lletja.

Ed. No, no hermosa,
tu has tingut alguna cosa,
tu has sufert...

Ad. (Que bé no prepara)

Ed. Oli' jo no coneck.

114

Ad. (Ara es l' hora)

(Digas qui li viu aqui dalt?)
(abintencio)
Digas, qui li viu aqui dalt?

Ed. Ay, ay, ay.

(suspirant)

Ad Respon.

Ed. (Va mal.)

Un senyó

Ad. No una senyora.

Ed. Ah! si, una senyora vella.

Ad. Pues no ho sabs tant be conjo.

Es jove y te bon pulmó.

Ed. (Vaja, aqui'l caball i estrella.)

Ad No paraba de cantá,

jo he pres una rabista
y he enviat a la pauleta
de part meua a suplica
que callés ; no't sab pas greu?

(no' calsa y ment la toya)

Ed. Ca, al contrari! Ga't retirada?

Ad. Vaig a deixá aipó.

fà com qui reconeix el som-

breu de Eduardo que he deixat

sobre la taula.

Ed. Que miras?

Ad. Aquet sombrero no es teu.

Ed. Com no es meu?

(no't proba)

Casualitat.

Es d'eu Mariano, si,

115

se 'l deuria deipà aquí

y sens dubte l' hem canbiat

Ad. Veyam, dona, P. D. C.

(mirant dins)

Ed. Quant torri aquí li demano

Ad. S' escriu ab P. Mariano?

Això no es d'ell ni pot se.

Ed. Ya hi caich ara. Jo corria
per se prompte al teu costat
cuant pe'l carri m'he topat
ab un senyò que venia.

si empetem sense volerho,

allò, qui es tant enfadò,

y ab 'l paf! quedem tots dos

ab 'l cap sense sombrero
ab el cullir, los hem canbiat,
y vetaqui 'l que pot se,
'l dia que 'l trobare...

Ad. Es molta casualitat.

Ed. No hi ha re mes facil

Ad. Prou.

Ed. No me'n veig gens penedit
si no fos que m ve petit
me 'l quedaba, perquè es nou.

Ad. (tot i no arregla. Pensarè
de quin modo puch respondre
y prompte 'l tuch de confondre)
Adios,

Ed. Si vols jo vindré.

Ya retiras?

Abd. Torno aquí
al instant. Tu no surts pas?

Ed. Quina pregunta que fas!
Ho per ve t'ich de sorti.

(Abdela pren la toya y se'n va)

Escena 8.
Eduardo.

Ed. No hi ha mes, està enterada.
Adios Caracolini:

hem de pendre un determini
que la cosa està enredada.

Escena 9.
Eduardo Pauleta (cont.)

Pau. Tenyo, una carta.

Ed. Es per mi?

De qui ve? qui l'ha portada?

Pau. Ve del segon pis

Ed. A veure

Pau. De la senyora Madama.

Ed. Es raro, no la conèch.

Pau. Ha fet baixà la criada

Ed. Veyam que vol?

(Va' a prendre la carta.)

(Paula retorna)

Pau. Oh! no senyò.

Dir que no puch entregarla
sino devant la senyora.

Ed. No me'n faltaria d'altre. 117

Donqui aipó. estará gelosa.

Li present la carta, la desclon

y la lletra.

"Muy zerió mio: M'agrada.
zepa orté que una prozona
de calia te reclama,
zuba orté al instante, indino
que yo l'aguardo en mi casa.
Si orté no sube yo bajo
y sonzoniche. tu cara -
La firma. Caracolini."
Atra aquesta dona beixa
y aqui li naura una zarzuela,
Demá marcho.

Pau. Vostè marpa?

Ed. Que espera aquí? Ara aquesta
i naurà enterat de la carta.)

Pau. Allà esperau la resposta.

Ed. Digni que no vull donarla.

Pau. Vaig a dirli.

Ed. Vingui, escolti,
contestari de paraula.

Digni que jo he rigut molt,
que ni ha fet gracia la carta.
y qui encara etich rihent.

(Paulo seu va)

Es una bronca pesada.

Pau.

(A tornant a sortir)

Senyoret.

Ed. Que i ofereix?

Pau. M'ha contestat la criada
que te de temps cinch minuts
per puja, si no ella baixa.

Ed. Això es pendrem per criatura
Digni que à mi no se'm mana,
això ho ha de di beu seria,
Y que pobreta si baixa.
Quant digni això fassi aixís
y fassilio beu enfadada!

(A deman de donar un cop de
puja.)

Pau. Està molt bé, senyoret. (riu)

Ed. Encara serà capassa
de baixa. quin genit te.

May mei primar donar, vaja!

Pau.

(sortint corrent)

Senyó, senyó.

Ed.

que li ha dit?

No li ha fet cop l'amenaça?

Pau.

Si senyó

Ed.

Ose, y que ha respost
qu'ha respost?

Pau.

Qui està arretglantse,
per baiçà: Ya's posa ls guants.

Ed.

Donchs ni he lluit.

Pau.

que li passa?

Ed.

Res, res.

Pau.

Es que diu la minyona
que farà venir l'alcalde.

Ed L' arcalde?

Pau Ahixi, ho diu ella.

Ed. Ho no entench una paraula
que significa, que vol?

Pau. Diu que esta molt enfadada.

creguim a mi, puji a dalt
vosté veurà a la madama.

y no serà rè.

Ed. Si, ja hi pujo.

Pau. Donchs ho dirè a la criada.

(Sen va. Eduardo va a posarse

l' sombrero de Paco, y veient

que no es seu l' tira.)

Ed. Encare es aqui! No es meu.

Escena 10.

Eduardo Adela

(Ab el sombrero.)

Ad. Pues el teu jo te'l guardaba

Ed. Gracias a Deu! Vaja, adios!

(prent el sombrero y seu va corrent)

Ad. A mont vas?

Ed. A veure 'l diable!

Escena 11.

Adela.

Ad. Yo, qui havia estudiat
la llinxó per ferl calla,
yo que 'l volia - va. va!

Me l' han de reuexaminat.

120

Escena 12.

Adelá Paco.

Pa. Ya m te aqui.

Adel. Y eucara torna?

Pa. Ya m fet l cambi, ell es dalt
jo baix, fem el ministeri.

Adel. El meu marit ha pujat?

Pa. Si ell no fos dalt voldria
que jo fos aqui?

Adel. Això es gran!

probas, necessito probas.

Pa. Vostè tot ho vol probà.

Adel. Es que no in conuenso
Pa. Miri

(donant li 'l sombrero)

aquet sombrero.

Adel. Es vritat.

es 'l seu.

Pa. Yo no'n tenia

ell al entra l' ha penjat, --

y aqui 'l te, senyora.

Adel. Això

passa de ratlla, va mal.

jo no ho aguantó.

Pa. Observil.

Senyora cuant baixará,
Ara no te cap sombrero.

Abd. fa cinch minuts qui ho arribat 121
y tornarsen!

Pa. Las passions!

Abd. De las passions Deu nos guard.

Musica.

Car.

(dura)

No te olvido amor mio

porque me pagas bien

A mi me gusta el oro

el faunto y oropel.

Sin oro no palpita

mi coraron sin fe:

Sin perlas y brillantes

yo no me encuentro bien.

© Declamat.

Ad.

(pneumatic)

Y es possible qui ell hi siga?

Pa. Y encara ho dubte? Es a dalt

Miri, i estan aquí sobre.

Si el sostre fos de cristall

li contemplaríam junts

y veuríam lo que fan.

Ad. Mes jo no vuy que hi estiga.

Pa. També això estich desitjant

ja fa vuit dies, senyora.

Ad. Digue, voste sab cantar?

Pa. Perque ho pregunta?

Ad. Suposo

que si cantem aquí baix,
la veu pujarà, no es cert?

Pa. Ah! si l'eco es com el gas,
té una tendència marcada
à anà amunt, sempre va a dalt,
com el seu marit.

Ad.

Escolti,

ni ha ocorregut un bon plan,
si ell sent riure aquí y se bromia
es segur que baixarà.

Cauti per Deu.

(implacant ab ternura)

Pa.

Jo, senyora?

veu qui estich tant enfadat.

Com vol que canti.

Abd.

Ho suplico

M' farà un favor molt gran
jo acompanyarè.

Pa.

Senyora.

Abd. Vamós i vol fe pregà.

(ella fa algun acord al piano

ell se proposa a cantar,

tú etc y imit Eduardo)

Escena 13.

Dits Eduardo.

=

Pa. (Ya es aqui.

Abd.

Silenci!

Ed.

(seu reparat a n'ells)

Ou!

quins apuros! quins apuros!
m costarai cinch cents duros

Pa. (Ho ven que li deya yo?)

Ed. Diu que hi ha diu de la toya
bitllets de banc.

Adl.

Abdantantro per present a

Paco.

Eduardo,

t'presento a...

Ed.

Ou. si retardo..

Adl.

Eduardo

Ed.

; que vols noya?

Adl.

t'presento a...

Ed.

Digam filla,

aquellas flor, vuy sabè,

son al tocadò?

Ad.

Al carrè.

Ed.

Al carrè!

Ad.

Ningu ni humilla.

No ignoro la procedencia

de las tal, flor, criminal!

y aipò acabará molt mal.

Ho ja no tinc mes paciència.

Ed.

Pauleta! Pauleta!

Escena II.

Dit, Pauleta.

Dit, Pauleta.

- Senyo.

Pau

Ed.

124
Vagi a preguntar al porté
si han vut un rampe'l carré
que us ha caigut del balcó.

Escena 15.

Paco, Adela, Eduardo.

Ad. Dintre un cuart, vol escoltà?

Dintre un cuart... ni escolta?

Ed.

Si.

Ad.

Surto per sempre d'aquí,
vaig a viure ab la mamá
Aquí dalt hi ha una barrera
que us separa. - Ni paraula.
Luego que vingui la Paula

fassi qu' entri, calavera!

Escena 16.

Paco - Eduardo - Pauleta.

Pau. Senyorét, diu 'l porté
que no l' ha vist.

Ed. Si, manana.
La senyora la demana,
vagi ab ella.

Pau. Està molt bé.

Escena 17.

Pau. Ara jo, Muy señormis,
vosté mi ha unipát un dret.

Ed. Quin dret?

Pa. El de primacia.

Yo aqui dalt sol, era un rey.
Era un gall.

Ed. Bé, ja es igual.

Pa. Yo era sol al gallinè,
vostè mi ha robat la ditxa.

Ed. Ara no estich per vostè,
(tindrè de pagar los cinch cents duros.)
Vejam que tindrè ab bitllets?
Registrem la papelera.

va a la papelera y tren
un calaixet, lo porta sobre
la taula y tren bitllets
de banc.

Trescents duros, no n'hi ha mes,
vint ab or. A la butxaca
cincuenta. faltan diners.
Atipó fa trescents cincuenta.
falta encare per cinc cent
cent cincuenta. Vingan, socis
cent cincuenta duros.

Pa. Que?

Ed. Home, cent cincuenta duros
L. porta a sobre?

Pa. no entenc

Vuy sabè perque ls demana.

Ed. Home, no ho vulga sabè.

Es una aventura trista.

y para, ja li explicaré.

126

Aquella toya es regalo
d'aquell almirant inglés
que la visita.

Pa. Ya atino.

El de la fonda de Orient?

Ed. Aquell del nas, si senyó,
li ha posat cinch bitllets
dintre la toya.

Pa. Ya entendo.

Ed. Yo l'he presa, y are ella
m reclama aquets diners,
y l'vol al instant.

Pa. Si, vamos.

Ed. Peio digui, l's té o no l's té.

Pa. Li faltan?

Ed. Si, cent cinquanta.

Pa. No'n porto tants, voste creu
que porto la caixa sobre?

Quinse, vint, quaranta set,

contant lo que s'heu de

la butxaca o portamonedes

quaranta nou y dos rah

Ed. Vinguem, no porta res mes?

Pa

(mirant la cartera.)

Aqui un bitllet de cinquanta
pero...

Ed. Però... com s'entent?

Lo soci dels que encara pagau
tota la plassa ni coneix
finch la caixa al banc,

Pa.

No no dubto

127

mei votli ei un rival meu.

Y no dech jo darli armias

Es.

(prenentli 'l billet)

Y si afigura votlo

que no traurà de dar-me conta

del duo qui ara mateix

ha cantat ab la senyora.

- Veyoim enants feu? Cuatre cents

- Me faltan cincuenta duros,

y divuit rals. No n' té mes?

Pa. Ah! un pavo.

Es.

Si la criada....

Pauleta!

(evident)

Escena 18.

Dits Pauleta

Pau. Vinch, senyoret.

Es. Cucant la cridim -l cap viu.

Pau. Ajudaba a fe'l farcell
à la senyora: se'n va
es separa de voste.

Es. Que diu ara? Miri, escolti,
porti in ls cuarter aquells
que li vaig da'l dia lu
per tot -l ganto del mes.

(Pauleta se'n va)

Veyam si podre fe'l conta.

Pac. Tot cuipò li esta molt bé.

Ed. Qui li fa fe aquets regadors
a ni aquell ximple de inglés?
Hi ha homes que per faldilla
i perderian. Benehiti!

sunt la Paulita ab un muerdo

que hi no moue, centut per

Pau. Porto non duros ab cuarter

Ed. Cuartos y tot li daré
pero no ni arribau, faltau...
voste diu que no n te mes?

Pac. Ja li he dit duas vegadas.

Ed. Vaig a portar li correnti.
Si no bastau li ofereixo
lo rellotje de voste.

Escena 19.

Paco Adela (vestida per sortir.)

Ad. Altre cops torna a se fora?

Pac. Diu que 's troba ab greus apuros,
y ha pujat uns cinch cents duros
a casa de la senyora!

(senyalaent dalt)

Ad. Valgam la Verge del Carme!
vada, a dormir ab la mania.
Vorte ni ha d'acompanya,
ni un minut vuy esperarme.

Pac. ; Y ahont te d'ana?

Ad.

Al putxèt.

129

pendrà un cotxe.

Pa.

Es qui es desgracia,
filla, ni puch anà a gracia
perque no tindrè ni un ralet.

Ad.

Lo li suplico, ... li manco...

Pa.

Pi vol anà a peu vindre.

Ad.

Es lluny.

Pa.

Lo mes que puch fe
dur-la a seu Cristofol nano.

Escena 20.

Dit Eduardo.

(Ab un rambrero al cap y un

a la mà al extrar los deixo sobre la

taula.)

Ed. M'ha refusat l'rellotje.

obvint vas? tu a punt de marxar?

Ad. Si, per no torna' may mes,
El senyo ve a'acompanyarme.

Ed. L'senyo? oh! no t'ho pensis

(a'Paco)

Miri que a dalt l'demanan

Pa M'espera?

Ed. Ja li pot pujà

Jo ja abandono la plassa

Pa. Perque?

Ed. Perque ja heu tronat

no vull florintar tant carar.

Home, que no li va? que pensa?

i que no li puja?

Pa. No'n tinc'h gomas.

To soch aipi, quant me pregau,
ja pot se bona viauda.

Dispensi. ebls pens de vorti.

Abd. Se in va?

Par. Correnti cap a casa.

Scena 21.

Adela Eduardo

Ed. Que feu, mens? son la onse

Abd. Que vob di?

Ed. La meva falta
no obtindra lo teu perdo?

Abd. No no esperis.

Ed. Ben pregada --

Abd. May més, may més,

Ed. Tiras March.

Abd. De, si us mudabau de casa,
trucan

(la campanya)

Ed. Vaja, serà ella,

(Ara junta i esgarrapan.

Escena 22.

Dito Paco (portant la toya)

Pa Ja tuch la toya!

Ed.

La toya?

Abd. Ah! es vorte!

Pa.

L'hi trobada..

131

Es

(prement li la toze y buscant

la carte)

Permetim que la contempli..
Si, si; ja trobo la carta.

(trayent lo)

Pa. Ya ha estat de sort. Yo corria
y era ja a la cantonada,
qu'hi divisat aquest butlo
y de que no mi ha fet caure.

Es. S'ha vint semblant picardia!

(qui no llegit la carta)

llegirpi home aquesta carta.

Pa. Que diu?

Es. Qu' aquells cinch cents duros

no l'ei curia.

Pa.

qui l'euganya

es un inglés.

vol di?

Es.

Vaya!

Pac.

Es. Donchs desde avuy, may me donai!
es di fora la de càsa.
quant li dede?

Pa.

oh! no s'apuri.

Es.

No senyò, no vull mes trafach.

figura donati diu. Paco seu va

Escena 23

Vit Adela.

Es.

Escoti un moment. Paraula.

No torri avuy.

(A Paco que era al

foro)

Pac.

Li prometo

132

(soluda y sui vè)

Es. (fari que tanquem la escala.)

Ad. De qui es aquest sombrero?

(En ha trobat sobre la taula)

Y aquest?

Es. De dalt nau de sè.

Ad. Que t'plantar de sombreré?

Es. L'hauré baixat sens volerho.

Ad. Sols per sè de dalt ni irrita,

no'n vull senti ni l'olò.

(pren los sombreros y
en tira al carrí pel balcó)

Es. Que fas?

Ad. Mira, pel balcó.

Es. Era de dugas visitas!
tot ni ho tiras daltabaix

Ad. La casa es la que m' sab mal
no poguè tirarli.

Es. A dalt?

Ad. No fill meu, de dalt a baix.

Es. Ta ho mereix, y tu m' perdona
ò vols que m' tiri? . . .

Ad. Els meus braços.

Es. (Llaurant-se)
Aligam sempre en aquet, braços

Ad. Però...

Es. May mes primas donas.

(Música.)

Es. Ditypós qui a cara
 busca l' amor

Ditypós qui esporta
 troba com jò

Abel. felis qui logra
 eu car semblant
 marit que dócil
 torna a la pau.

Los dos. May mes euredos
 fora eubolichu
 esqueta ditypa
 sols vuy per mi.

Finit.

1887.

